

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
دانشگاه شهید مدنی آذربایجان
دانشکده علوم پایه
گروه ریاضی محض

پایان نامه
جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد
رشته ریاضی محض

زیر منیفلدهای اریب فضاهاى تصویری مختلط و هذلولوی مختلط

استاد راهنما
دکتر اسمعیل عابدی

استاد مشاور
دکتر فرضعلی ایزدی

پژوهشگر
بابک حسن زاده سیدی

زمستان ۱۳۹۲

تبریز - ایران

تقدیم بہ

مادر مہربانم

ویدر نزر کو ارم
پ

سپاس‌گزاری... پ

اکنون که پایان‌نامه‌ی حاضر، آماده شده است برخورد واجب می‌دانم از حمایت‌های بی‌دریغ، بذل توجه و مساعدت‌های استاد راهنمایم جناب آقای دکتر اسمعیل عابدی سپاس‌گزاری نمایم. از جناب آقای دکتر فرضعلی ایزدی، که مشاوره و مطالعه این پایان‌نامه را به عهده گرفتند، کمال تشکر را دارم و از آقای دکتر محمد المکچی نیز سپاسگزارم که قبول زحمت فرموده و داوری این پایان‌نامه را برعهده گرفتند کمال تشکر و قدر دانی را دارم. بوسه می‌زنم بر دستان پدر و مادر عزیزم که توانستم زیر سایه مهربانی و صبوری هایشان در راه کسب علم و دانش قدم بردارم همچنین تشکر می‌کنم از دوستان عزیزم، به پاس کمک‌های بی‌دریغ و دلگرمی‌های بی‌پایان آنها، که در این راه پشتیبان من بودند.

بابک حسن‌زاده
بهمن ۱۳۹۲

فهرست مطالب

فهرست مطالب	
ج	چکیده
ح	پیشگفتار
خ	
۱	۱ ۱
۱	۱.۱ منیفلد های ریمانی
۳	۲.۱ منیفلد های مختلط
CP^n, CH^n	۳.۱ فضا های ۴
۲۳	۲ سطوح اریب در فضا فرم ها
۲۳	۱.۲ سطوح اریب در فضا فرم ها
۳۱	۲.۲ سطوح اریب مینیمال و کاملاً حقیقی
۳۴	۳ ۳
۳۴	۱.۳ تعیین ساختار کلی زیر منیفلد های اریب
۳۸	۲.۳ حالت اول: زیر منیفلد های اریب در $CP^m(4)$
۳۹	۳.۳ حالت دوم: زیر منیفلد های اریب در $CH^m(-4)$
۵۲	۴ سطوح اریب ویژه با $c \neq 2$
۵۲	۱.۴ مقدمه
۶۳	۲.۴ سطوح اریب ویژه $C = 2$
۷۲	کتاب نامه
۷۳	واژه نامه فارسی به انگلیسی
۷۴	واژه نامه انگلیسی به فارسی

چکیده

در فضاهای CH^2 و CP^2 نشان خواهیم داد که زیر منیفلدهای اریب زیادی وجود دارد و سپس معادلات دیفرانسیلی مربوط به این زیر منیفلدها را بدست آورده و با حل آنها و بدست آوردن جواب خصوصی این زیر منیفلدها را شناسایی خواهیم کرد. نشان می دهیم که در هر فضا فرم مختلط سطوح اریب حقیقی مینیمال نیستند.

کلمات کلیدی: زیر منیفلد های اریب، فضاهای تصویری مختلط، فضاهای هذلولوی مختلط، زیر منیفلد های مینیمال

پیشگفتار

زیر منیفلد های اریب ابتدا توسط بنگ ین چن^۱ ریاضی دان آمریکایی تایوانی تبار معرفی شد. سپس محققین بسیاری (عمدتاً آسیایی) در این زمینه تحقیقات ارزشمندی ارائه داده و این نظریه را توسعه داده اند، این نوع زیر منیفلد ها حتی برای زیر منیفلد های غیر مختلط نیز شناسایی شده است و حتی نوع خاصی از سابمرژن های ریمانی^۲ موسوم به سابمرژن های اریب نیز کشف شده اند. نظریه زیر منیفلد های اریب هم اکنون به رکود گراییده و فعالترین بخش نظریه سابمرژن های ریمانی اریب بروی منیفلد های ریمانی می باشد. کلاس قابل توجهی از زیر منیفلد های، منیفلد های هرمیتی، زیر منیفلد های اریب هستند که زیر منیفلد هایی با زاویه ویرتینگر^۳ ثابت می باشند. در این پایان نامه زیر منیفلد های اریب فضاهای مختلط تصویری و مختلط هذلولوی بررسی خواهد شد، بویژه، نشان داده خواهد شد که سطوح اریب حقیقی زیادی در CP^2 و CH^2 قرار دارند و تعدادی سطوح اریب مینیمال نیز در C^2 قرار دارد. در قسمت اول این پایان نامه اثبات می شود که هیچ سطح اریب مینیمال حقیقی در CP^2 و CH^2 وجود ندارد. در بخش دوم یک روش کلی برای بدست آوردن عبارات صریح برخی زیر منیفلد های اریب ارائه می شود. با بکار گیری این فرایند کلی، می توان عبارات صریح سطوح اریب خاصی از CP^2 و CH^2 را تعیین کرد. در نتیجه، توانایی کامل برای تعیین سطوح اریبی که در معادلات پایه صدق می کنند حاصل خواهد شد. در نهایت با بکار گیری این فرایند اثبات می شود که غوطه وری طولپای θ -اریب خاصی از صفحه هذلولوی بتوی یک صفحه هذلولوی مختلط در کل منحصر بفرد نیستند.

^۱Bang Yen Chen

^۲Riemannian submersion

^۳Wirtinger

فصل ۱

۱

۱.۱ منیفلد های ریمانی

تعریف ۱.۱.۱. فرض کنیم $f : M \rightarrow N$ نگاشتی هموار باشد. آنگاه f (۱) غوطه وری نامیده می شود اگر $df_p : T_p M \rightarrow T_{f(p)} N$ یک به یک باشد، نقطه p دلخواه است. (۲) نشاننده گوئیم اگر غوطه وری یک به یک باشد.

قضیه ۲.۱.۱. فرض کنیم $f : M \rightarrow N$ نگاشتی هموار باشد و $df_p : T_p M \rightarrow T_{f(p)} N$ برای هر $q \in M$ که $f(q) = p$ پوشا باشد. آنگاه مجموعه $F = \{q \in M : f(q) = p\}$ یک منیفلد هموار است و $dim F = dim M - dim N$ علاوه بر آن نگاشت شمول $i : F \rightarrow M$ نشاننده است.

تعریف ۳.۱.۱. فرض کنیم M یک n -منیفلد هموار باشد. متریک ریمانی g روی M عبارت است از میدان تانسوری از نوع $(0, 2)$ که در شرایط زیر صدق کند:
۱- متقارن است یعنی $g(X, Y) = g(Y, X)$ برای هر $X, Y \in \chi(M)$
۲- برای هر $g_p, p \in M$ فرم دو خطی متقارن ناتبهگون مثبت معین روی $T_p M$ است. یعنی

$$\forall X_p \in T_p M, g_p(X_p, Y_p) \geq 0$$

و اگر

$$g_p(X_p, Y_p) = 0, \forall Y_p \in T_p M$$

آنگاه $X_p = 0$

منیفلد هموار M با متریک ریمانی مذکور g را یک منیفلد ریمانی گوئیم و با (M, g) نشان می دهیم.

مثال ۴.۱.۱. فرض کنید $h: R^n \rightarrow R$ نگاشتی با ضابطه $h(x^1, \dots, x^n) = \sum_{i=1}^n x_i^2 - 1$ باشد پس صفر یک مقدار منظم h است و $S^{n-1} = \{x_i \in R^n : x_1^2 + \dots + x_n^2 = 1\}$ کره واحد در R^n است، متریک القایی از R^n روی S^{n-1} متریک کانونی نامیده می شود، که یک متر ریمانی می باشد.

تعریف ۵.۱.۱. التصاق خطی ∇ روی منیفلد هموار M یک نگاشت $\nabla: \chi(M) \times \chi(M) \rightarrow \chi(M)$ بصورت $(X, Y) \rightarrow \nabla_X Y$ است که در شرایط زیر صدق می کند:

$$1. \nabla_X(Y + Z) = \nabla_X Y + \nabla_X Z$$

$$2. \nabla_{(X+Y)} Z = \nabla_X Z + \nabla_Y Z$$

$$3. \nabla_{fX} Y = f \nabla_X Y$$

$$4. \nabla_X(fY) = X(f)Y + f \nabla_X Y, X, Y, Z \in \chi(M)$$

که در آن $f \in C^\infty(M)$

مثال ۶.۱.۱. فرض کنیم (x_1, \dots, x_n) دستگاه مختصاتی روی R^n باشد. پس برای $X, Y \in \chi(R^n)$ داریم $X = \sum_{i=1}^n f^i \frac{\partial}{\partial x_i}, Y = \sum_{i=1}^n g^i \frac{\partial}{\partial x_i}$ که در آن $f^i, g^i \in C^\infty(R^n)$ التصاق $\nabla: \chi(R^n) \times \chi(R^n) \rightarrow \chi(R^n)$ را با $\nabla_X Y = \sum_{i=1}^n X(g^i) \frac{\partial}{\partial x_i}$ تعریف می کنیم به آسانی دیده می شود که ∇ در شرایط التصاق صدق می کند. این التصاق ∇ روی R^n را التصاق اقلیدسی می گوئیم.

تبصره ۷.۱.۱. اگر ∇ التصاق یکتایی روی منیفلد هموار M باشد، که در دو شرط زیر نیز صدق کند، آن را التصاق لوی-چیویتا^۱ گوئیم.

$$1. [X, Y] = \nabla_X Y - \nabla_Y X$$

$$2. X \langle Y, Z \rangle = \langle \nabla_X Y, Z \rangle + \langle Y, \nabla_X Z \rangle$$

تعریف ۸.۱.۱. برای التصاق ∇ روی منیفلد هموار M میدان تانسوری R از نوع $(1, 3)$ را تانسور انحنای وابسته به التصاق ∇ گوئیم و به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$R(X, Y)Z = \nabla_X \nabla_Y Z - \nabla_Y \nabla_X Z - \nabla_{[X, Y]} Z.$$

که در آن $X, Y, Z \in \chi(M)$.

قضیه ۹.۱.۱. تانسور انحنای R وابسته به التصاق ∇ روی منیفلد ریمانی (M, g) در شرایط زیر صدق می کند:

$$R(X, Y)Z + R(Y, X)Z = 0$$

^۱Levi-Civita

$$R(X, Y)Z + R(Y, Z)X + R(Z, X)Y = 0 \quad (۲)$$

$$R(X, Y; Z, W) = R(Z, W; X, Y), X, Y, Z \in \chi(M). \quad (۳)$$

که در آن $R(X, Y; Z, W) = g(R(X, Y)Z, W)$ و $X, Y, Z \in \chi(M)$.

تعریف ۱.۱.۱. فرض کنیم M یک منیفلد n بعدی، $p \in M$ و $X, Y \in T_p M$ پایه‌هایی دلخواه از یک زیر فضای دو بعدی π از $T_p M$ باشد. آنگاه عدد

$$K(X, Y) = \frac{R_m(X, Y, Y, X)}{\langle X, X \rangle \langle Y, Y \rangle - \langle X, Y \rangle^2}$$

را انحنای برشی π در نقطه p می‌نامیم، ثابت می‌شود این عدد وابسته به پایه X, Y نیست و آن را با $K(\pi)$ نمایش می‌دهیم.

۲.۱ منیفلد های مختلط

تعریف ۱.۲.۱. ساختار تقریباً مختلط J روی منیفلد هموار M عبارت است از میدان تانسوری نوع $(1, 1)$ که در هر نقطه مانند p در M یک خودریختی در $T_p M$ است که $J^2 = -1$. منیفلد هموار M با ساختار تقریباً مختلط J را منیفلد تقریباً مختلط گوئیم و با (M, J) نشان می‌دهیم.

فرض کنیم M یک منیفلد n بعدی باشد. دستگاه مختصات موضعی مختلط (z^1, \dots, z^n) را در نظر می‌گیریم که با $(x^1, y^1, \dots, x^n, y^n)$ بوسیله $z^i = x^i + \sqrt{-1}y^i$ که $i = 1, \dots, n$ مرتبط است. بدیهی است که M منیفلد هموار حقیقی $2n$ بعدی است. فضای مماس $T_x M$ از M در نقطه x دارای پایه طبیعی $\{(\frac{\partial}{\partial x^1})_x, (\frac{\partial}{\partial y^1})_x, \dots, (\frac{\partial}{\partial x^n})_x, (\frac{\partial}{\partial y^n})_x\}$ است که $i = 1, \dots, n$ قرار می‌دهیم:

$$J_x(\frac{\partial}{\partial x^i})_x = (\frac{\partial}{\partial y^i})_x, J_x(\frac{\partial}{\partial y^i})_x = -(\frac{\partial}{\partial x^i})_x$$

پس J_x یکریختی $J_x : T_x M \rightarrow T_x M$ را تعریف می‌کند. که مستقل از انتخاب مختصات است و در روابط کشی-ریمان صدق می‌کند.

تعریف ۲.۲.۱. متریک هرمیتی روی منیفلد تقریباً مختلط (M, J) عبارت است از یک متریک ریمانی g که $g(JX, JY) = g(X, Y)$.

تعریف ۳.۲.۱. منیفلد تقریباً هرمیتی (M, J, g) را کاهلر^۲ گوئیم، اگر ساختار تقریباً مختلط J روی M موازی باشد، یعنی

$$(\nabla_X J)(Y) = 0, X, Y \in \chi(M)$$

^۲Kaehler

فرض کنیم (M, J, g) منیفلد کاهلری باشد و $K(p)$ انحناى برشى M با صفحه $P \subseteq T_q M$ که بوسیله بردارهای یکال متعامد X, Y تولید شده اند. اگر P تحت J پایا باشد، یعنی $J_q P = P$ باشد، آنگاه $K(p)$ انحناى برشى تحلیلی نامیده می شود. اگر P تحت J پایا و X بردار واحدی در P باشد، آنگاه $\{X, JX\}$ پایه یکال متعامدی برای P است و بنابراین $K(p) = R(X, JX; JX, X)$ خواهد بود که با $H(X)$ نشان می دهیم. اگر $K(p)$ برای همه صفحات J -پایا ثابت باشد M را فضای با انحناى برشى تحلیلی ثابت می گوییم. همچنین منیفلد کاهلری (M, J, g) را با انحناى برشى تحلیلی ثابت، فضا فرم می گوییم.

۳.۱ فضاهای CP^n, CH^n

ابتدا منیفلد مختلط CP^n را معرفی می کنیم: فرض کنیم $W = (w^1, \dots, w^{n+1}), Z = (z^1, \dots, z^{n+1})$ دو نقطه در $W^{n+1} - \{0\}$ باشند و مجموعه $W \sim Z$ را در نظر می گیریم، اگر عدد مختلط مخالف صفری مانند α موجود باشد بطوریکه $W = \alpha Z$. بنا براین، \sim یک رابطه هم ارزی در $W^{n+1} - \{0\}$ تعریف می کند. فضای مختلط تصویری CP^n مجموعه ای از کلاس های هم ارزی \sim در $W^{n+1} - \{0\}$ است با توپولوژی خارج قسمتی از $W^{n+1} - \{0\}$ حال U_α را به صورت زیر معرفی می کنیم:

$$U_\alpha = \{(z^1, \dots, z^\alpha, \dots, z^{n+1}) \in CP^n \mid Z^\alpha \neq 0\}$$

فرض کنیم نگاشت $\psi_\alpha: U_\alpha \rightarrow C^{n+1}$ بصورت زیر تعریف شده باشد:

$$\psi_\alpha([(z^1, \dots, z^\alpha, \dots, z^{n+1})]) = \left(\frac{z^1}{z^\alpha}, \dots, \frac{z^{\alpha-1}}{z^\alpha}, \frac{z^{\alpha+1}}{z^\alpha}, \dots, \frac{z^{n+1}}{z^\alpha}\right)$$

پس داریم:

$$\psi_\alpha^{-1}(w^1, \dots, w^n) = [(w^1, \dots, w^{\alpha-1}, 1, w^\alpha, \dots, w^n)]$$

و بنا براین

$$\psi_\beta \circ \psi_\alpha^{-1}(z^1, \dots, z^n) = \left(\frac{z^1}{z^\beta}, \dots, \frac{z^{\alpha-1}}{z^\beta}, \frac{1}{z^\beta}, \frac{z^\alpha}{z^\beta}, \dots, \frac{z^{\beta-1}}{z^\beta}, \frac{z^{\beta+1}}{z^\beta}, \dots, \frac{z^n}{z^\beta}\right)$$

پس $\psi_\beta \circ \psi_\alpha^{-1}$ تحلیلی است و فضای مختلط تصویری یک منیفلد مختلط است. اکنون فرض کنیم C^n فضای مختلط n بعدی با ساختار کاهلری طبیعی (J, \langle, \rangle) باشد. کره واحد S^{2n+1} بصورت زیر تعریف می شود:

$$\begin{aligned}
S^{2n+1} &= \{(z^1, \dots, z^n) \in C^n \mid \sum_{i=1}^n z^i \bar{z}^i = 1\} \\
&= \{(x^1, y^1, \dots, x^n, y^n) \in R^{2n} \mid \sum_{i=1}^n [(x^i)^2 + (y^i)^2] = 1\}
\end{aligned}$$

میدان برداری واحد ξ نرمال به S^{2n+1} بصورت زیر است:

$$\xi = -\sum_{i=1}^{n+1} (x^i \frac{\partial}{\partial x^i} + y^i \frac{\partial}{\partial y^i})$$

از آنجاییکه

$$\langle J'\xi, \xi \rangle = \langle J'^2 \xi, J'\xi \rangle = -\langle \xi, J'\xi \rangle$$

نتیجه می شود $\langle J'\xi, \xi \rangle = 0$ یعنی $J'\xi \in T(S^{2n+1})$ قرار می دهیم $J'\xi = -iV'$ که $S^{2n+1} \rightarrow C^{n+1}$ یک غوطه وری است و iV' یک میدان برداری واحد مماس به S^{2n+1} است، که با پایه طبیعی iV' بصورت زیر نوشته می شود:

$$iV' = \sum_{i=1}^{n+1} (-y^i \frac{\partial}{\partial x^i} + x^i \frac{\partial}{\partial y^i})$$

متریک g' را روی S^{2n+1} که از متریک C^n القا شده است را در نظر می گیریم. یک فرمی u' را روی S^{2n+1} بوسیله

$$u'(X') = g'(V', X') = \langle iV', iX' \rangle$$

برای هر $X' \in T(S^{2n-1})$ معرفی می کنیم. در نتیجه خواهیم داشت:

$$u' = \sum_{i=1}^{n+1} (-y^i dx^i + x^i dy^i)$$

تعریف ۱.۳.۱. فرض کنیم M یک زیر منیفلد n بعدی از یک منیفلد m بعدی \bar{M} باشد. کنج موضعی یکا متعامد $e_1, \dots, e_n, e_{n+1}, \dots, e_m$ را طوری انتخاب می کنیم که در تحدید آن، به M بردارهای e_1, \dots, e_n مماس به M و e_{n+1}, \dots, e_m نرمال به M باشند. فرض کنیم $1 \leq A, B, C, \dots \leq m$ و $1 \leq i, j, k, \dots \leq n$ و فرض کنیم که $\omega^1, \dots, \omega^n, \omega^{n+1}, \dots, \omega^n$ کنج دوگان باشند. بنا براین خواهیم داشت

$$\omega_B^A = -\omega_A^B \Rightarrow \omega_B^A + \omega_A^B = 0$$

که $\omega^A(X) = \langle X, e_A \rangle$ و $1 \leq A \leq m$ و $X \in \chi(\bar{M})$. فرم التصاق ω_B^A را به صورت زیر معرفی می کنیم:

$$\bar{\nabla}_X e_B = \sum_{C=1}^m \omega_C^B(X) e_C$$

که $\bar{\nabla}$ التصاق ریمانی روی \bar{M} است. حال در ادامه فرض کنیم که v^i مولفه i ام iV' در مختصات مختلط $z^i = x^i + \sqrt{-1}y^i$ از C^{n+1} باشد. پس v^i بعنوان میدان برداری مکان با $z^i = \sqrt{-1}z^i$ نشان داده شده و در نتیجه منحنی های انتگرال iV' دواير عظیمه هستند.

$$S^1 = \{ e^{\sqrt{-1}\theta} \mid 0 \leq \theta \leq 2\pi \}$$

نگاشت $S^1 \times S^{2n+1} \rightarrow S^{2n+1}$ را بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$(z, e^{\sqrt{-1}\theta}) \mapsto ze^{\sqrt{-1}\theta}$$

بنابراین S^1 روی S^{2n+1} عمل می کند و فضای خارج قسمتی از S^{2n+1} بوسیله رابطه هم ارزی القا شده بوسیله S^1 فضای مختلط تصویری CP^n می باشد.

تعریف ۲.۳.۱. تار y در Y تحت تابع $f: X \rightarrow Y$ تصویر وارون $\{y\}$ تحت f است یعنی

$$f^{-1}(\{y\}) = \{x \in X; f(x) = y\}$$

تعریف ۳.۳.۱. فرض کنیم (M, g) یک مینفولد ریمانی n بعدی با متریک ریمانی g از کلاس C^r باشد. زیر مجموعه $S(M)$ از TM را بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$S_x(M) =: \{v \in T_x M \mid g(v, v) = 1\}$$

$$S(M) =: \bigcup_{x \in M} S_x(M)$$

اگر $\pi|_{S(M)}$ را با نماد π نشان دهیم آنگاه $(S(M), \pi, M, S^{2n+1})$ یک کلاف تار خواهد بود که آن را کلاف کروی واحد می نامیم. با توجه به تعاریف بالا S^1, CP^n, S^{2n+1} یک کلاف کروی تشکیل می دهند.

در حقیقت $S_x(M)$ با کره S^{n-1} دیفیئومورف است. در نتیجه بعد آن برابر $n-1$ است و $S(M)$ یک زیر مینفولد $2n-1$ بعدی C^r از TM است. تارهای این کلاف $S_x(M) = \pi^{-1}(x) \subset S(M)$ است که در آن نگاشت تصویر $\pi: SM \rightarrow M$ توسط $\pi(x.v) = x$ تعریف می شود. لذا با ثابت ماندن x می توان نتیجه گرفت که:

$$S_x(M) = \pi^{-1}(x) = \{v \in T_x M \mid \|v\| = 1\}$$

با کره S^{n-1} دیفیئومورف است. اکنون مجموعه زیر را تعریف می کنیم:

$$H_p(S^{2n+1}) = \{X' \in T_p(S^{2n+1}) \mid u'(X') = 0\}$$

بنابراین u' یک کلاف کروی روی S^1, CP^n, S^{2n+1} تعریف می کند و داریم:

$$T_p(S^{2n+1}) = H_p(S^{2n+1}) \oplus \text{span}\{V'_p\}.$$

گوییم $H_p(S^{2n+1})$ و $\text{span}\{V'_p\}$ به ترتیب زیر فضای افقی و زیر فضای عمودی از $T_p(S^{2n+1})$ هستند. بنا به تعریف زیر فضای افقی $H_p(S^{2n+1})$ یکریخت با $T_{\pi(p)}(CP^n)$ است. که تصویر طبیعی S^{2n+1} روی CP^n است. بنابراین برای میدان برداری X روی CP^n ، میدان برداری افقی منحصر بفرد X' از S^{2n+1} موجود است بطوریکه $\pi(X') = X$. میدان برداری X' را ترفیع افقی X می نامیم و با X^* نشان می دهیم.

گزاره ۴.۳.۱. بعنوان یک زیرفضا از $T_p(C^{n+1}), H_p(S^{2n+1})$ زیرفضایی J' پایا است. بنابراین، ساختار تقریباً مختلط J می تواند روی $T_{\pi(p)}(CP^n)$ القا شود و خواهیم داشت:

$$(JX)^* = J'iX^* \quad (۱.۱)$$

سپس با استفاده از فرمول گاوس برای میدان برداری عمودی V' و میدان برداری افقی X' از $T_{\pi(p)}(CP^n)$ محاسبه می کنیم که:

$$\begin{aligned} \nabla_{X'}^E iV' &= i\nabla_{X'} V' + g'(A'X', V')\xi \\ &= i\nabla_{X'} V' + \langle iX', iV' \rangle \xi \\ &= i\nabla_{X'} V' \end{aligned} \quad (۲.۱)$$

که ∇^E نمایش التصاق اقلیدسی از E^4 است و ∇' نمایش التصاق S^{2n+1} و A' نمایش عملگر شکل در جهت میدان برداری ξ است. اکنون با استفاده از رابطه (۱, ۲) و معادله وینگارتن نتیجه می شود که:

$$\begin{aligned} \nabla_{X'} V' &= -\nabla_{X'}^E (J'\xi) = -J'\nabla_{X'}^E \xi \\ &= J'(iA'X') = J'iX' \end{aligned} \quad (۳.۱)$$

با استفاده از روابط (۱, ۱) و (۳, ۱) می توان نوشت:

$$\nabla_{X^*} V' = (JX)^* \quad (۴.۱)$$

متذکر می شویم که از تعریف مشتق لی، مشتق لی ترفیع افقی از یک میدان برداری در جهت میدان برداری قائم صفر است، در نتیجه:

$$\circ = L_{V'} X^* = [V', X^*] = \nabla_{V'} X^* - \nabla_{X^*} V'$$

با استفاده از (۴, ۱)، نتیجه می شود:

$$\nabla_{V'} X^* = (JX)^* \quad (5.1)$$

متریک ریمانی g و التصاق ∇ در CP^n را بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$g(X, Y) = g'(X^*, Y^*) \quad (6.1)$$

$$\nabla_X Y = \pi(\nabla'_{X^*} Y^*) \quad (7.1)$$

پس $(\nabla_X Y)^*$ بخش افقی $\nabla'_{X^*} Y^*$ است و بنابراین

$$\nabla'_{X^*} Y^* = (\nabla_X Y)^* + g'(\nabla'_{X^*} Y^*, V') V' \quad (8.1)$$

با استفاده از روابط (۴, ۱) و (۶, ۱) می توان محاسبه کرد که:

$$g'(\nabla'_{X^*} Y^*, V') = -g'(Y^*, \nabla'_{X^*} V') = -g'(Y^*, (JX)^*) = -g(Y, JX)$$

با استفاده از (۸, ۱) نتیجه می شود:

$$\nabla'_{X^*} Y^* = (\nabla_X Y)^* - g(JX, Y) V' \quad (9.1)$$

فرض کنیم Γ یک منحنی در S^{2n+1} باشد، که میدان برداری مماس $\frac{d\Gamma}{ds}$ افقی است، قرار می دهیم:

$$\gamma(s) = \pi(\Gamma(s))$$

پس $\gamma(s)$ یک منحنی در CP^n است و میدان برداری مماس $\dot{\gamma}$ از $\gamma(s)$ بصورت $\pi(\frac{d\Gamma}{ds})$ می باشد. بنابراین $\frac{d\Gamma}{ds}$ ترفیع افقی $\dot{\gamma}$ است و

$$\nabla_{\dot{\gamma}} \dot{\gamma} = \pi(\nabla'_{\frac{d\Gamma}{ds}} \frac{d\Gamma}{ds})$$

بنا براین، اگر $\Gamma(s)$ یک ژئودزیک S^{2n+1} باشد، پس $\gamma(s)$ یک ژئودزیک CP^n است. بالعکس فرض $\gamma(s)$ کنیم ژئودزیک CP^n باشد، نقطه $x \in CP^n$ باشد و برای هر نقطه $\omega \in \pi^{-1}(x) \subset S^{2n+1}$ یک ژئودزیک منحصر بفرد $\Gamma(s)$ موجود است که بردار مماس در ω همان $\dot{\gamma}^*(0)$ است. پس، $\Gamma(s)$ ترفیع افقی ژئودزیک $\gamma(s)$ است و می توان آن را بصورت زیر نوشت:

$$\Gamma(s) = \omega \cos s + \dot{\gamma}^* \sin s$$

توجه می‌کنیم که ω میدان برداری مکان در نقطه بدیهی است، $\omega \in S^{2n+1} \subset C^n = E^{2n}$ بنابراین هر ژئودزیک $\gamma(s)$ از CP^n بصورت زیر نوشته می‌شود:

$$\gamma(s) = \pi(\omega \cos s + \dot{\gamma}^* \sin s)$$

با استفاده از (۹، ۱)، نتیجه می‌شود:

$$\begin{aligned} [X^*, Y^*] &= [X, Y]^* + g'([X^*, Y^*], V')V' \\ &= [X, Y]^* + g'(\nabla'_{X^*} Y^* - \nabla'_{Y^*} X^*, V')V' \\ &= [X, Y]^* + g'((\nabla_X Y)^* - g(JX, Y)V' - (\nabla_Y X)^* + g(JY, X)V', V')V' \end{aligned}$$

و بنابراین:

$$[X^*, Y^*] = [X, Y]^* - 2g(JX, Y)V'. \quad (10.1)$$

حال با استفاده از (۴، ۱)، (۵، ۱)، (۹، ۱)، (۱۰، ۱) تانسور انحنا فضای CP^n بصورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\begin{aligned} R(X, Y)Z &= \nabla_X \nabla_Y Z - \nabla_Y \nabla_X Z - \nabla'_{[X, Y]} Z \\ &= \pi\{\nabla'_{X^*} (\nabla_Y Z)^* - \nabla'_{Y^*} (\nabla_X Z)^* - \nabla'_{[X, Y]^*} Z^*\} \\ &= \pi\{\nabla'_{X^*} (\nabla'_{Y^*} Z^* + g(JY, Z)V') - \nabla'_{Y^*} (\nabla'_{X^*} Z^* + g(JX, Z)V') \\ &\quad - \nabla'_{[X^*, Y^*] + 2g(JX, Y)V'} Z^*\} \\ &= \pi\{\nabla'_{X^*} \nabla'_{Y^*} Z^* + g(JY, Z)V' \nabla'_{X^*} V' - \nabla'_{Y^*} \nabla'_{X^*} Z^* \\ &\quad - g(JX, Z) \nabla'_{Y^*} V' - \nabla'_{[X^*, Y^*]} Z^* - 2g(JX, Y) \nabla'_{V'} Z^*\} \\ &= \pi\{R'(X^*, Y^*)Z^* + g(JY, Z)J'iX^* - g(JX, Z)J'iY^* \\ &\quad - 2g(JX, Y)J'iZ^*\}. \end{aligned} \quad (11.1)$$

چون تانسور انحنا R' از S^{2n+1} در رابطه زیر صدق می‌کند:

$$\begin{aligned} R'(X^*, Y^*)Z^* &= g'(Y^*, Z^*)X^* - g'(X^*, Z^*)Y^* \\ &= g(Y, Z)X^* - g(X, Z)Y^* \end{aligned} \quad (12.1)$$

نتیجه می‌گیریم که تانسور انحنا CP^n بصورت زیر است:

$$\begin{aligned} R(X, Y)Z &= g(Y, Z)X - g(X, Z)Y + g(JY, Z)JX \\ &= g(JX, Z)JY - 2g(JX, Y)JZ \end{aligned} \quad (13.1)$$

فرض کنیم K_{XY} انحنای برشی CP^n باشد. پس بنا به تعریف انحنای برشی و از (۱۲، ۱) نتیجه می شود:

$$\begin{aligned} K_{XY} &= \frac{g(R(X, Y)Y, X)}{g(X, X)g(Y, Y) - g(X, Y)^2} \\ &= \frac{g(Y, Y)g(X, X) - g(X, Y)^2 + 3g(JX, Y)^2}{g(X, X)g(Y, Y) - g(X, Y)^2} \\ &= 1 + \frac{3g(JX, Y)^2}{g(X, X)g(Y, Y) - g(X, Y)^2} = 1 + 3\cos\theta \end{aligned} \quad (14.1)$$

که θ زاویه بین صفحه $\{X, Y\}$ و $\{JX, JY\}$ است. چون در CP^n خواهیم داشت $0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{4}$ ، در نتیجه

$$1 \leq K_{XY} \leq 4$$

انحنای برشی تحلیلی از یک مینفلد مختلط را بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$H(X) = K_{X, JX} = \frac{g(R(X, JX)JX, X)}{g(X, X)^2} \quad (15.1)$$

بنابراین انحنای برشی تحلیلی CP^n بصورت زیر محاسبه می شود:

$$H(X) = 1 + \frac{3g(X, X)^2}{g(X, X)^2} = 4 \quad (16.1)$$

حال فرض کنیم $C^{n,1}$ تصویر از فضای برداری C^{n+1} مجهز به فرم هرمیتی زیر باشد:

$$\langle U, V \rangle = -u_{n+1}\bar{v}_{n+1} + \sum_{j=1}^n u_j\bar{v}_j$$

که $U = (u_1, \dots, u_{n+1})$ و $V = (v_1, \dots, v_{n+1})$ ، این بردارها در مجموعه های:

$$N_- = \{V \in C^{n,1} \mid \langle V, V \rangle < 0\}$$

$$N_0 = \{V \in C^{n,1} \mid \langle V, V \rangle = 0\}$$

$$N_+ = \{V \in C^{n,1} \mid \langle V, V \rangle > 0\}$$

که به ترتیب منفی، پوچ، مثبت نامیده می شوند قرار دارند. فرض کنیم C^n مشمول در فضای مختلط تصویری CP^n بعنوان مجموعه ای از بردارها باشد، که در مختصات بالا صدق می کند. فرض کنیم $CP^n \rightarrow C^{n,1} - \{0\} : [\cdot, \cdot]$ تصویر سازی با ضابطه زیر باشد:

$$[(v_1, \dots, v_{n+1})] = \left(\frac{v_1}{v_{n+1}}, \dots, \frac{v_n}{v_{n+1}} \right)$$

فضای مختلط هندلولوی CH^n ، تصویر بردارهای منفی در $C^{n,1}$ می باشد، یعنی $CH^n = [N_-]$. اگر $\tilde{M}^m(\mathcal{F}\epsilon)$ یک m -منیفلد کاهلری با انحنا برشی تحلیلی $\mathcal{F}\epsilon$ و $f: M \rightarrow \tilde{M}^m(\mathcal{F}\epsilon)$ یک غوطه وری طولپا باشد، برای هر بردار X مماس به M قرار می دهیم $JX = PX + FX$ که PX مولفه مماس و FX مولفه قائم است. برای هر بردار ناصفر X مماس به M در نقطه p زاویه $\theta(X)$ ، بین JX و T_pM زاویه ویرتینگر X نامیده می شود. یک غوطه وری $f: M \rightarrow \tilde{M}^m(\mathcal{F}\epsilon)$ اریب نامیده می شود، اگر دارای زاویه ویرتینگر ثابت باشد و زاویه θ از یک غوطه وری اریب زاویه اریبی نامیده می شود. یک زیر منیفلد اریب با زاویه اریبی θ ، θ اریب نامیده می شود و غوطه وری های اریب بکلی حقیقی و تحلیلی، غوطه وری هایی با زاویه اریبی $\frac{\pi}{4}$ و 0 هستند، یک غوطه وری اریب، اریب حقیقی است اگر نه تحلیلی باشد و نه بکلی حقیقی.

تبصره ۵.۳.۱. در سرتاسر این پایان نامه فقط از دو ساختار تقریباً مختلط زیر استفاده خواهیم کرد:

$$J_+(a_1, \dots, a_m, b_1, \dots, b_m) = (-b_1, \dots, -b_m, a_1, \dots, a_m)$$

$$J_-(a_1, \dots, a_m, b_1, \dots, b_m) = (-a_2, a_1, \dots, -a_m, a_{m-1}, b_2, -b_1, \dots, b_m, -b_{m-1})$$

مثال ۶.۳.۱. برای هر $\alpha > 0$ ، نگاشت $f: R^2 \rightarrow R^4$ را با ضابطه $f(u, v) = (u \cos \alpha, u \sin \alpha, v, 0)$ در نظر بگیرید. برای هر نقطه دلخواه مانند p در R^2 داریم:

$$\{df_p\} = \begin{bmatrix} \cos \alpha & 0 \\ \sin \alpha & 0 \\ 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

اگر $\{e_1, e_2\}$ یک کنج موضعی یکامتعامل روی R^2 باشد، می توان آن را چنین انتخاب کرد:

$$e_1 = \frac{df_p\left(\frac{\partial}{\partial u}\right)}{\|df_p\left(\frac{\partial}{\partial u}\right)\|} = (\cos \alpha, \sin \alpha, 0, 0)$$

$$e_2 = \frac{df_p\left(\frac{\partial}{\partial v}\right)}{\|df_p\left(\frac{\partial}{\partial v}\right)\|} = (0, 0, 1, 0)$$

$$J_+e_2 = (-1, 0, 0, 0), \quad J_+e_1 = (0, 0, \cos \alpha, \sin \alpha)$$

پس می بینیم که $\langle J_+e_1, e_2 \rangle = \cos \alpha$ و $\langle J_+e_2, e_1 \rangle = -\cos \alpha$ و نیز داریم $\langle J_+e_i, e_j \rangle = \cos \alpha$ ، که مقداری ثابت است. که نتیجه می دهد R^2 زیر منیفلد اریب در R^4 است. بنابراین f یک صفحه اریب با زاویه اریبی α در R^4 تعریف می کند.

^۲Wirtinger angle

مثال ۷.۳.۱. برای هر $K > 0$ و ثابت، نگاشت $f: R^2 \rightarrow R^3$ را با ضابطه زیر داریم:

$$f(u, v) = (u, K \cos v, v, k \sin v)$$

پس برای هر نقطه دلخواه $p = (a, b) \in R^2$ ، داریم:

$$\{df_p\} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -k \sin b \\ 0 & 1 \\ 0 & k \cos b \end{bmatrix}$$

اکنون $\{e_1, e_2\}$ را به عنوان کنج موضعی روی R^3 محاسبه می کنیم خواهیم داشت:

$$\|df_p(\frac{\partial}{\partial u})_p\| = 1, \|df_p(\frac{\partial}{\partial v})_p\| = \sqrt{k^2 \sin^2 b + k^2 \cos^2 b + 1} = \sqrt{k^2 + 1}$$

قرار می دهیم:

$$e_1 = \frac{df(\frac{\partial}{\partial u})}{\|df(\frac{\partial}{\partial u})\|} = (1, 0, 0, 0)$$

$$e_2 = \frac{df(\frac{\partial}{\partial v})}{\|df(\frac{\partial}{\partial v})\|} = \frac{1}{\sqrt{k^2 + 1}}(0, -k \sin v, 1, k \cos v).$$

بطوریکه $J \cdot e_1 = (0, 0, 1, 0)$ و $J \cdot e_2 = \frac{1}{\sqrt{k^2 + 1}}(-1, -k \cos v, 0, -k \sin v)$ داریم:

$$\langle J \cdot e_1, e_2 \rangle = \frac{1}{\sqrt{k^2 + 1}}(0 + 0 + 1 + 0) = \frac{1}{k^2 + 1}$$

$$\langle J \cdot e_2, e_1 \rangle = \frac{-1}{\sqrt{k^2 + 1}}$$

بنابراین

$$|\langle J \cdot e_i, e_j \rangle| = \frac{1}{\sqrt{k^2 + 1}}, 1 \leq i \neq j \leq 2$$

با انتخاب $e_2 = J \cdot e_1$ چنین نتیجه می گیریم که f یک سطح اریب، با زاویه اریبی $\arccos(\frac{1}{\sqrt{k^2 + 1}})$ تعریف می کند.

مثال ۸.۳.۱. اگر $\alpha : (a, b) \rightarrow R^2$ با ضابطه $\alpha(s) = (g(s), h(s))$ یک منحنی با سرعت واحد در R^2 و k عددی مثبت باشد، پس آن می‌تواند بررسی شود که $f : R \times (a, b) \rightarrow R^4$ با ضابطه $f(u, s) = (-k \sin u, g(s), ks \cos u, h(s))$ تعریف می‌شود. یک سطح اریب حقیقی در R^4 است.

مثال ۹.۳.۱. فرض کنید N یک سطح مختلط در (E^4, J_0) باشد. بنابراین برای هر α ثابت، $0 \leq \alpha \leq \frac{\pi}{4}$ ، که N یک سطح اریب در (E^4, J_α) با زاویه اریبی α است. هر کجا که J_α ساختار تقریباً مختلط سازگار روی E^4 تعریف می‌کند

$$J_\alpha(a, b, c, d) = (\cos \alpha)(-c, -d, a, b) + (\sin \alpha)(-b, a, d, -c)$$

این مثال نشان می‌دهد که بی‌نهایت سطح اریب حقیقی مینیمال در (E^4, J_0) وجود دارد.

مثال ۱۰.۳.۱. برای هر k مثبت ثابت داریم که

$$x(u, v) = (e^{ku} \cos u \cos v, e^{ku} \sin u \cos v, e^{ku} \cos u \sin v, e^{ku} \sin u \sin v)$$

یک سطح اریب حقیقی با زاویه اریبی $\theta = \cos^{-1}(k/\sqrt{1+k^2})$ و انحنای میانگین ناآب در $\frac{k}{4}(1+k^2)$ تعریف می‌کند.

مثال ۱۱.۳.۱. برای هر $k > 0$

$$x(u, v, w, z) = (u, v, k \sin w, k \sin z, kw, kz, k \cos w, k \cos z)$$

یک زیر منیفلد اریب در C^4 با زاویه اریبی $k \cos^{-1}$ تعریف می‌کند. اگر M یک سطح θ -اریب حقیقی در یک سطح کاهلری M^2 باشد، و اگر e_1 یک بردار واحد مماس به M باشد با انتخاب یک پایه یکا متعامد متناسب شده $\{e_1, e_2, e_3, e_4\}$ را بصورت زیر تعریف می‌کنیم:

در این پایان نامه چون فضای کلی بحث C^2 است و می‌دانیم فضای C^2 با R^4 ایزومورف است و

$$T_p(C^2) = \text{spann}\left\{\frac{\partial}{\partial x^1}, \frac{\partial}{\partial y^1}, \frac{\partial}{\partial x^2}, \frac{\partial}{\partial y^2}\right\}$$

و

$$J_0 e_1 = P e_1 + F e_1 = e_3$$

$$P e_1 = \cos \theta e_3, F e_1 = \sin \theta e_3 \Rightarrow e_3 = (\csc \theta) F e_1$$

$$J_0 e_2 = P e_2 + F e_2 = e_4$$

$$P e_2 = \cos \theta e_4, F e_2 = \sin \theta e_4 \Rightarrow e_4 = (\csc \theta) F e_2$$

$$J_1 e_1 = P e_1 + F e_1 = e_2$$

$$P e_1 = \cos \theta e_2, F e_1 = \sin \theta e_2 \Rightarrow e_2 = (\sec \theta) P e_1$$

پس داریم:

$$e_1, e_2 = (\sec \theta) P e_1, e_3 = (\csc \theta) F e_1, e_4 = (\csc \theta) F e_2$$

این پایه را پایه یکا متعامد متناسب شده گوییم.

تعریف ۱۲.۳.۱. منیفلد ریمانی کامل با انحنای برشی ثابت را فضا فرم گوییم. همچنین مربع انحنای میانگین H^2 و انحنای گاوس K ، برای یک سطح اریب در فضا فرم مختلط $\tilde{M}^2(\mathcal{F}\epsilon)$ در نامعادله زیر صدق می کند:

$$H^2(p) \geq 2K(p) - 2(1 + 3 \cos^2 \theta)\epsilon \quad (17.1)$$

در نقطه دلخواه $p \in M$ ، تساوی این نامعادله فقط در حالتی برقرار است که پایه فضای مماس همان پایه یکا متعامد متناسب شده باشد و عملگر شکل M در نقطه p به شکل زیر باشد.

$$\{A_{e_3}\} = \begin{bmatrix} 3\lambda & 0 \\ 0 & \lambda \end{bmatrix}$$

$$\{A_{e_4}\} = \begin{bmatrix} 0 & \lambda \\ \lambda & 0 \end{bmatrix}$$

فرض کنیم $f: M \rightarrow \tilde{M}^m(\mathcal{F}\epsilon)$ یک غوطه وری طولپا از یک n -منیفلد ریمانی بتوی $\tilde{M}^m(\mathcal{F}\epsilon)$ باشد. دومین فرم اساسی و عملگر شکل f ، را به ترتیب با h و A نشان می دهیم و التصاق لوی-چیویتا روی M و \tilde{M} را نیز به ترتیب با $\tilde{\nabla}$ و ∇ نمایش می دهیم.

$$\tilde{\nabla}_X Y = \nabla_X Y + h(X, Y) \quad (18.1)$$

$$\tilde{\nabla}_X \xi = -A_\xi X + D_X \xi \quad (19.1)$$

که X و Y میدانهای برداری مماس به M و ξ قائم به M است. دومین فرم اساسی و عملگر شکل با رابطه $\langle A_\xi X, Y \rangle = \langle h(X, Y), \xi \rangle$ به هم مربوط می شوند. بردار انحنای میانگین \vec{H} غوطه وری به صورت $\vec{H} = \frac{1}{n} \text{trace } h$ تعریف می شود. تانسور انحنای M و $\tilde{M}^m(\mathcal{F}\epsilon)$ را هم به ترتیب با R و \tilde{R} نشان می دهیم و معادله گاوس را داریم:

$$\tilde{R}(X, Y; Z, W) = R(X, Y; Z, W) + \langle h(X, Z), h(Y, W) \rangle - \langle h(X, W), h(Y, Z) \rangle$$